स्तर्भी स्यु । बाखपोण्य बमाप्तीत धर्वान बामान् धराधर !। पाण्यकादिभिराजापश्चवन् भाततस्तरः ।

मूजनेत् प्रचतो देवनेकाध्यमितरंश्यम् । माणदि पारचं वाधः प्रकृभिः गुज्ञन्तं स्टतम् । गुज्ञन्तम् वाधाकृत्वम् । "मार्चयकः प्रथमं नाम हितीथोऽकः प्रकीकृतः । हतीयं चित्रभातस्तु विभावस्ततःपरम् ।
भगेति पञ्चमो ग्रेयः घठो इंदः प्रकीर्त्तितः । पूर्वेषु

बट्स मार्गेषु स्नानपायनथोक्तिनाः । ज्ञावचादिषु

सार्गेषु पञ्चमञ्चस्रदाकृतम् । स्नाने च प्राथने चैद प्र
यसां पापनायनम् । प्रतिमायन्तु देवस्य कृत्वा पूर्वा

यद्याविधि । विपाय दक्तिणां ददात् ज्ञद्भानः च
यक्तितः । पारचान्ते च देवस्य धीवनं भक्तिपूर्वकम् ।

क्वीत यक्त्रा विधिवद्वि भक्त्रा दिवस्तिम् . सर्वावाप्रियतं विच्याधर्मात्तरोक्रम् "रदमन्यत् प्रवच्यामि चतुर्मित्रतं तव । ववं चानं तथेवर्थं यत्तिव यह-नम्दन ।। विकारतं देवदेवका तका मूर्ति चक्षण्यम्। यदेव द्यां कुमें स वक्को मां तथेव हा । द्यां शानस्त ते प्रोक्त नारसिंह तथा कप !! समुख्यं तथेवर्क अधि-तम्तु पया तव । पूर्व वस्त्रसं तस्त्र वासुदेवस्त्रसं भवेत्। दिशाची वदन जानं देवं सक्तुमंग्यं विदुः । ऐत्रयां प्रविभं न्मा रोट्रं पापइरं तथा। नाराक्ष्य तथा व्यानिक्य प्रकीतितम्। विराव्यो प्रकार के पूर्व रंप्क देन अस् ग्रुलपचपतिपदि वैशाचे मासि दिख्यम्। ज्येते च प-चिमं बह्ममामाहे च तथाकरम्। म्ह कोययोगि दातव्यं चेहे मासे दिलातवे। रचीपवीति दातव्यं वैशाखे बादनी-तम । । योगोपयोगि दातमां नहीं है जा। व हिलातये। यत्तीपयोगि दातव्यं साकाषां के तथैव च। प्रतमेतन्तरः अला पूर्णभाषचतुष्यम् । पारण प्रयमं कला स्वर्गहोते महीयते। आवणादिषु मारी ह वितीयं पारणं भवेत्। द्यवभेष इसाचि स्वर्गं भुद्धा यथोदितम्। सौभाग्या-दिव भोगेव हतीयं पारचं भवेत ! हतीयं पारचं कला भोलयेट्झाच्याञ्क् चिः। भोलनं गोरसपायं च्हीका चर्करायुतस्। प्राप्ते हितीये व्रतपारणे त माप्रीति देवस्य संबोधतां सः। सार्गेन्द्रकोवे च यथोक्त

नाचं मुख्को छचं वर्धस्यविकामः । उर्वपन्नप्रभीत्रतं स्विष्ट्रप्रः ^{६९} चंत्र्ष्ट विधिवदृदेवं प्रत्यपूर्णादि भिनुष्यः । बनावस्ति तृतः वचाचैदेशं सक्तिने व्ययेतः। प्रभाषां प्रदश् जातिसू पानां विकटः परः । नस्तानां

ज्ञ इंच च वे वेगानां रक्तचन्दनस्। दीपदाने वृत को हं नैवेद्यं मोदकं परमृ। एते खुपप्रति देवेषः बा-विभागं चापि नकाति । एवं संपूच्य विधिवत् काला चापि पदिचाम् । प्रचन्य शिर्वा देव । देवदेवं दिवा-करम् । स्वासीनकातः पद्यो हेर्नेरिसस्खितः । एव विदार्थकं ज्ञाला इक्ते पानीयसंयुतः । सिदार्थकं प्रस्मे दिखनाव: "बामं यथेर' कृदये अता तं वाञ्चित नरः। पिनेत् समोधयन् विग्रमस्य ग्रन् दशनैः सकत्"। रामाविति वेवः "दितीवायान्तु सप्तव्यां ही स्टक्शीला त समत !। वतीयायांत सप्तस्वां पातव्यास्त्रय एव चि। चतुर्थ्यां वापि चलारः पञ्चम्यां पञ्च एव च। बट् पिनेशाधि वह्यां हा स्तीवं वेदिकी श्रुतिः । सप्तस्यां वारियंगुक्तां सप्त चैव विवेत्तरः । वारिशब्दः हववाची यचगव्यस्य विद्यामाध्यात् "चरकप्रधति यावत् पच-गव्येन बप्तभी । एवं तोयेन महितं ही वापि चृत-बंयुती। हतीयं मधुना यार्षे दल्लापि च बत्र च्यम्। युक्तास्तु पवसा पश्च घट च गोमवसंयुताः। पश्च गळीन , में बप्त पिवेत् विद्वार्थकान् दिल ! । धनेन विधिना उस्त कुटारेत् सर्वेषसप्तमीम् । बक्कपुत्री बक्कधनः विद्वार्थशापि वर्दा। रह बोबे नरी मूला प्रेल बाति विभावसुप्रा मागरअतं विष्यु धर्मेनरोक्तम् "ददमन्यत् प्रवत्यामि चतु-र्मा मानव। निस्त्रत्व भाषेषु भावणादीषु बादव ! । चतःचागरचिक्रानि रूचंत्रक्षांस्तु प्छयेत्। बद्धराता परिचेंदः वागराता विषयपैः। जाने समाचरेखियां नदीतोयेन बाद्य ! । श्रोमञ्च प्रत्य ही क्षयीत् सततं तेजविर्कतम्। कार्किक्यावसानाहि प्लिबिका दिलोत्तमान् । तैवं दत्ता हा विप्राय नाक-पृष्टे महीयते । वर्षामवस्तुद्ध्य यश्चस्य समते मलस् । याध्यवृतं विणा घमेरितरोक्तम् ''मनोमनस्तथा याणो नरो जातच बीर्व्यं बान् । वीति इंबी नव चेव इंबी नारा-अषक्या। विभुवापि प्रमुखेन बाध्या दादव कीर्त्तिताः। प्लवेक सापची तान दादकां मार्गेशीर्थतः । कला वसं बह्यरमेतदिष्टं प्राप्नीति तेणां छ व मकोकमेव । तलोजा कामं सुचिएं वहच्यो राक्षा भवेद दिलपुक्षे वा"। बानवर्त पश्चरः "मृतेन श्वापनं कत्वा वेशवद्य शिवछ र। महायो मासारकावि भीवां बम्बोहरस प। एख-तेन श्रमं मुखान् दक्षं योनवयक्षवे। स्वासी चन-चन्त्रं विकारिक्षण[नातम् । व्या व्यंत्र । "राष्ट्रपटा-

व्रत